

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 17. Veneti Oratoris rationes coram Papa propositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

pluribus aliis locis sæpius executioni demandatum. His parum commotus Pontifex subjecit, quod hortatorias literas, quales simili in causa contra Genuenses fuerant jam olim expeditæ, ad Senatum mittere decrevisset: postea querela de captivis Ecclesiasticis mota subjunxit, quod si Senatus ea in re cuidam niteretur Privilegio, eidem onus probandi incumberet, cum igitur Orator, in causis gravioribus contra Ecclesiasticos jurisdictionem exercendi gratiam a Clemente VII. & Paulo III. Senatui concessam allegaret, mox Pontifex eandem primum restrictam ac demum per *Bullam Cæncæ* revocatam declarabat.

Sæc. XVII.
A. C. 1606.

§. XVII.

Veneti Oratoris rationes coram Papa propositæ.

Postremo cum de lege Sacras ædes concernente ageretur, Orator hæc proposuit: „Exemptio Ecclesiasticorum „in criminibus civilibus, non est de jure „Divino, sed primum ab anno Christi „quadringentesimo benignitate Principum hæc gratia Sacro Ordini facta usque ad annum millesimum ducentimum vigesimum invaluit, cujus rei „testimonia in Theodosii & Justiniani „Co-

Hist. Eccles. Tom. LIV.

D

Sæc. XVII. „Codice occurrunt: propterea tamen
A. C. 1606. „Ecclesiastici a suprema, quam in eos
 „habet Princeps, jurisdictione exempti
 „non sunt, sed duntaxat a jurisdictione
 „Principalis Magistratus. Intermedio
 „autem tempore ab anno millesimo cen-
 „tesimo sexagesimo usque ad annum mil-
 „lesimum ducentessim vigesimum de-
 „creta de Sacri Ordinis exemptione a
 „Pontificibus sancita fuere: notum au-
 „tem est, quod Respublica Veneta ab
 „anno quadringentesimo vigesimo ju-
 „risdictionem in Ecclesiasticos exercue-
 „rit, cui per Cæsarum gratias atque
 „privilegia Sacro Ordini concessa de-
 „rogari nullo modo potuit; hæc enim
 „Respublica nunquam Cæsarum impe-
 „rio subiecta fuit, quæ tamen in causis
 „levioribus eandem exemptionem Or-
 „dini Ecclesiastico concessit. Porro usus
 „ille ac consuetudo usque ad annum Sa-
 „lutis nostræ millesimum quadringen-
 „tesimum septuagesimum quartum ma-
 „gno Pontificum consensu tenuit: ab
 „illo etiam tempore Literæ Apostolicæ
 „Sixti IV. Innocentii VIII. Alexandri
 „VI. & Pauli III. exstant, quibus hæc
 „consuetudo approbatur, quæ ad loca,
 „omnesque ditionis Venetæ terras por-
 „rigitur, & ad omnia delicta gravia ex-
 „tenditur, omnesque e Sacro Ordine
 „comprehendit: Præterea consuetudo
 „hæc

„hæc est libertas naturalis omni Eccle- Sæc. XVII.
 „siastica exemptione antiquior, cui proin A. C. 1606.
 „nulla Pontificum superveniente Con-
 „stitutione, utpote non acceptata, de-
 „rogari potuit: nullo etiam in Regno,
 „nulla in Pontificis ditione, exemptio
 „decretis suis sancita locum habet in
 „crimine læsæ Majestatis; semper enim
 „ordinarius de eo Magistratus cognovit:
 „In Francia autem jus Ecclesiasticos ca-
 „piendi cuivis Judici competit, adjecta
 „lege, ut judex Regius simul cum Ec-
 „clesiastico judicium exerceat, & post
 „pronuntiatam ab utroque sententiam
 „reus dimitti non possit, nisi iis actis
 „prius Cognitori Regio communicatis,
 „cujus & consensus debet accedere, ne
 „si ab ea fors appellaretur, dilabente
 „reo, jurisdictioni Regiæ illudatur. Mul-
 „tis quoque Italiæ locis Clerici etiam
 „non moniti a Judice puniuntur, si
 „sacra veste non induti deprehenduntur.
 „Idem in Hispania usurpatur, quando
 „de vi publica & armata agitur. Enim-
 „vero sæpius Pontifices in Veneto statu
 „in delictis item atrocibus exemptionem
 „introducere tentabant, semper tamen
 „Respublica jurisdictionem suam con-
 „servabat; si enim Principi jus animad-
 „vertendi in suos delinquentes, cum ex-
 „pedire bono publico visum, adimatur,
 „una & Regium nomen tollitur: proin
 D 2 „Sena-

Sæc. XVII. „Senatus ea in re duntaxat naturali li-
A. C. 1606. „bertate usa est, semper antea legitime
 „usurpata & a Pontificibus tacito & ex-
 „presso consensu comprobata. „ His
 rationibus flecti videbatur Pontifex, pa-
 riterque Joannes Delphinus & Augusti-
 nus Valerius Cardinales unacum Au-
 gustino Natio & Alincurtio Legato rem
 ad concordiam reducere nitebantur, ob-
 stabant tamen plerique Cardinales, at-
 que inter eos præcipue Paulus Sfondra-
 tus & Pompeius Arrigonius, qui scri-
 ptis suis pariter faces subdebant. His e-
 tiam egregie adstipulabatur Ferdinan-
 dus Pacerus Afcalonæ Dux Philippi III.
 Hispanus apud Pontificem Orator, qui
 oblati etiam armorum suppetiis Papam
 contra Venetos incitabat: Valerio ta-
 men & Delphino interpellantibus nego-
 tium tamdiu suspendebatur, donec Leo-
 nardus Donatus Republicæ Orator, Vir
 integritate, rerumque peritia conspicuus
 Pontificem placasset: interea vero Pau-
 lus V. literas, ut vocant, monitorias
 ad Martinum Grimanum Republicæ Du-
 cem trans mittebat, eo autem jam tum
 defuncto, atque in ejus locum subro-
 gato Leonardo Donato Petrus Duo-
 dus Orator Romam decretus est.

§. XVIII.